אישים באגרות הראי"ה

הרב שאול הכהן, שוחט 'מחזיקי הדת' בלונדון

שוחט בקהילת "מחזיקי הדת" בלונדון, שבה כיהן הרב קוק · שנות חייו אינן ידועות לנו

1 אגרות

דברי הרב קוק ודברי הרב שלמה אבינר, ונוסח האגרות המלא

igrot.shlomo-aviner.net

בקצרה

פרטים ביוגרפיים על הרב שאול הכהן לא מצאנו במקורות שבדקנו. מן האגרת עולה שהיה שוחט ובודק בקהילת "מחזיקי הדת" (ראו בפרשת קהילת "מחזיקי הדת" בלונדון) בלונדון, שהרב קוק כיהן בה כרב בשנות מלחמת העולם הראשונה.

הרב קוק על הרב שאול הכהן

בטבת תר"פ (1920), מירושלים, הודה לו הרב קוק על ניחומיו. השוחט הרגיש שאינו יכול לשחוט כבשים בכשרות בלי לגזוז את הצמר ממקום השחיטה, והרב קוק כתב שהוא בטוח ששום רב לא יכריח אותו לנהוג נגד הכרתו, ושיניחו לו להחזיק במנהגו (כרך ד', אגרת אז).

האגרות

כרך ד', אגרת אז: בכ"ג בטבת תר"פ, מירושלים: תודה על ניחומיו; אין להכריחו לשחוט כבשים בלי לגזוז את הצמר.

"מו"ה שאול הכהן שליט"א"

ראו גם

פרשת "מחזיקי הדת" בלונדון. (מחזיקי הדת)

נוסח האגרות – עם ביאור

1 האגרות שבהן נזכר הרב שאול הכהן, לפי סדר הכרכים, כל אחת עם התמצית שלה. הביאור משולב בתוך נוסח האגרות: בסוגריים מרובעים, באות קטנה ועל רקע תכלת. הוא אינו חלק מלשון האגרת

אגרות הראי"ה – כרך ד' – אגרת אז

תמצית האגרת

תאריך ומקום: כ"ג טבת תר"פ - ירושלים **נמען:** הרב שאול הכהן, שוחט 'מחזיקי הדת' בלונדון

תודה על ניחומים. השוחט מרגיש שאינו יכול לשחוט כבשים בכשרות בלי לגזוז את הצמר ממקום השחיטה; הרב קוק בטוח ששום רב לא יכריחו לנהוג נגד הכרתו, ושיניחו לו להחזיק במנהגו.

עיקרי הדברים

- תודה על ניחומים.
- גזיזת הצמר בשחיטה.

נוסח האגרת עם ביאור

ב"ה[1], עה"ק[2] ירושלים ת"ו[3], כ"ג טבת תר"פ[4] לכבוד ידיד היקר הרב המופלג בתו"י[5] מו"ה[6] שאול הכהן שליט"א[7].

שו"ב[8] דמחזיקי הדת בלונדון יצ"ו[9]. אחדשה"ט[10] באה"ר[11], תודה לכ'[12] ידידי על דברי נחומיו אשר כתב לנו, לנחמנו בשברנו הנורא [ככל הנראה פטירת בתו של הרב קוק, אסתר יעל, זמן קצר אחרי שובו לירושלים] אשר הוגה ד' ביום חרון אפו בעוה"ר[13]. גודר פרצות עמו ישראל הוא יגדור פרצותינו ופרצות כל ישראל ברחמיו, וינחמנו בכפלים בנחמת ציון וירושלים, במהרה בימינו אמן. וע"ד[14] ענין השחיטה של הכבשים, אשר באר לי כת"ר[15] כמה פעמים, שהוא מרגיש בעצמו שאי אפשר לו לשחוט בכשרות, בלא גזיזת השער ממקום השחיטה, מובטחני בע"ה[16], ששום ת"ח[17] ושום רב לא יכריח אותו לעשות בעניני השחיטה דבר שלא ע"פ[18] הכרתו הפנימית בכחותיו ובכשרונו באומנות השו"ב[19], ואקוה שהכל יכירו את צדקו לפי דרכו התמים ותכונת רוחו הנאמן, ויניחו אותו להחזיק במנהגו בלא שום מפריע.

והנני בזה חותם בברכה בצפיית ישועה וגאולה קרובה.

כנה"י[20] ונפש ידידו דוש"ת[21] באה"ר[22]

הק' אברהם יצחק ה"ק

עיין שו"ת[23] דעת כהן [ספר השו"ת של הרב קוק] סי'[24] קסו'. דחסרות ויתירות.

---

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. תר"פ - השנה תר"פ (1919/1920)
5. בתו"י - בתורה ויראה
6. מו"ה - מורנו הרב
7. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
8. שו"ב - שוחט ובודק
9. יצ"ו - ישמרה צורה ויחייה
10. אחדשה"ט - אחרי דרישת שלומו הטוב

11. באה"ר - באהבה רבה
12. לכ' - לכבוד
13. בעוה"ר - בעוונותינו הרבים
14. וע"ד - ועל דבר
15. כת"ר - כבוד תורתו
16. בע"ה - בעזרת השם
17. ת"ח - תלמידי חכמים
18. ע"פ - על פי
19. השו"ב - השוחט ובודק
20. כנה"י - כנפשו היקרה
21. דוש"ת - דורש שלומו ותורתו
22. באה"ר - באהבה רבה
23. שו"ת - שאלות ותשובות
24. סי' - סימן